

KMIECIC (1) *sb m*

N sg kmiecic.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Syn kmiecia: Krol [...] począł łobie myflić/ iákowy by tho był iunak/ áczkoli w pláchćie chodźi/
nie ieftći wźdy kmiećic. *HistRzym* 12.

Cf **KMIOTOWIC**

MM